

De Kistenmakerij Van Bogaert - Huys

Jozef Van Bogaert (1892-1958), de oprichter van de kistenmakerij in de Kerkstraat in Belsele, is van oorsprong meubelmaker. Hij leert de stiel in het begin bij zijn vader, August Van Bogaert (1867-1909), die een atelier heeft in het 'straatje' en vervolmaakt zijn kennis in de "vakschool" in Sint-Niklaas. Als August op 42-jarige leeftijd sterft, neemt Jozef de schrijnwerkerij over.

Figuur 1: visitekaartje van Jozef Van Bogaert.

Na zijn huwelijk met Hortence Huys (1888-1949) in 1923 verhuizen ze naar de Kerkstraat (naar de Noordstatie) waar ze achter hun nieuwe huis een atelier bouwen.

Aanvankelijk worden in het atelier houten constructies gemaakt voor daken van huizen en binnenschrijnwerkerij zoals trappen en deuren.

Daarnaast worden er ook doodskisten gemaakt en is Jozef Van Bogaert de begrafenisondernemer van de buurt.

Langzaam wordt de productie verder uitgebreid naar kisten voor drankflesjes. Jozef koopt een nieuwe Duitse machine, 'de nagelmachine', waarmee twaalf spijkers tegelijkertijd in een plank geklopt kunnen worden.

Figuur 3: De schrijnwerkerij van Jozef Van Bogaert.

Het drukken van de tekst op de kisten gebeurt in het begin met inkt via een mechanisch aangedreven drukmachine.

Figuur 2: Een doodskist gemaakt in de schrijnwerkerij. Achter de kist zitten vlnr, Albertine De Wachter, Elisabeth van Bogaert, Maria Ringoot, Omer Van Bogaert, Alberique D'Hauwe en Bernadette Huys.

Toen eind van de jaren vijftig (na het overlijden van Jozef Van Bogaert), de dochter Elisabeth, samen met Roger Ongena, de zaak overneemt, wordt deze gemoderniseerd. Roger bouwt een inbrandmachine, waarbij de teksten waarbij in brons gegoten logo's en teksten worden verhit en in het hout worden ingebrand gebruik makend van de nagelmachine, een procédé dat veel duidelijker en properder opschriften oplevert dan met drukinkt. Samen met Arthur De Wit en Roger Bruggeman en vele andere arbeiders, worden er een allerlei soorten 'bakskes' gemaakt voor brouwerijen, waaronder Wielemans in Brussel, Roberg in Ieper, Verhofstadt in Vrasene, voor de chocolademelk "Chocodrink" van het Antwerpse zuivelfenomeen Inza, maar ook voor het vervoer van kaasbollen en deze hadden een merkwaardige zeshoekige vorm. Voor het maken van de roosters voor flessenbakken waren de kinderen en speelkameraadjes zeer dikwijls van de partij. Het afvalhout werd verkocht als "stoofhout", en voor de kinderen waren er ook altijd "vliegerlatjes" beschikbaar, lange dunne reepjes hout die ontstonden bij

het op breedte zagen van de lange planken en die ideaal geschikt waren voor het bouwen van een "vlieger".

In de jaren zeventig, als plastic bakken meer en meer de norm worden, schakelen ze noodgedwongen over naar verpakingskisten en later ook laadborden. De 'kistenmakerij' wordt in 1985 stilgelegd.

Figuur 4: visitekaart van kistenmakerij Van Bogaert.